

FILARMONICA
DE STAT
ORADEA

Consiliul Județean Bihor

2025 | **25.09**
ora **19:00**

Sala de concerte *Enescu - Bartók*

Arhetipuri în suhet

CONCERT SIMFONIC

190 ani de la nașterea
lui Camille Saint-Saëns

Dirijor: **CONSTANTINE ORBELIAN**

Solist: **BELLA SCHÜTZ** - pian

ORCHESTRA FILARMONICII DE STAT ORADEA

vârsta minimă

Eticheta de spectacol

Stimați oaspeți ai Filarmonicii de Stat Oradea, Principalul nostru scop este cel de a vă oferi o experiență memorabilă cu prilejul fiecărui eveniment al Filarmonicii de Stat Oradea, motiv pentru care vă rugăm să ne susțineți în următoarele aspecte privind eticheta de spectacol, reguli prezente și respectate în marile Filarmonici sau Opere din întreaga lume, definitorii în derularea unor reprezentații de succes și, mai ales, agreabile în rândul auditoriului.

Îmbrăcați-vă adecvat!

Dacă vorbim despre evenimente muzicale clasice sau spectacole de operă, este indicat să purtați o ținută echilibrată, nici foarte lejeră, nici exagerat de formală.

Fiți punctuali!

Întârzierea dumneavoastră creează serioase neplăceri artiștilor, dar și celor prezenți deja în sală. Acest lucru poate fi evitat printr-o mai mare atenție cu privire la durata deplasării dumneavoastră până la Filarmonică și la posibii factori care v-ar împiedica să ajungeți la timp. Intrarea în sala de spectacol după începerea reprezentației este permisă doar la pauză.

Verificați și asigurați-vă că telefonul mobil este închis!

Utilizarea telefoanelor mobile este interzisă. Lumina emisă de ecranele pornite este extrem de deranjantă pentru ceilalți participanți la spectacol.

Fotografierea și/sau înregistrarea video nu sunt permise pe durata reprezentației.

Dat fiind faptul că blitz-ul dumneavoastră va distra atenția interpreților, iar mișcările dumneavoastră vor tulbura atât concentrarea, cât și bucuria spectatorilor așezați în vecinătate, filmarea și fotografierea sunt strict interzise.

Înregistrările video pe orice fel de suport nu sunt permise și pot face obiectul unor plângeri de încălcare a drepturilor de autor.

Păstrați liniștea!

Așezați-vă în liniște și așteptați cu răbdare începerea spectacolului, timp în care puteți vorbi în șoaptă și cu mare discreție.

Accesul cu mâncare și/sau băuturi este strict interzis în sala Filarmonicii de Stat Oradea.

După începerea reprezentației, evitați dialogurile, șoaptele, fluieratul, fredonatul pe perioada derulării muzicii, pentru a nu distra atenția celorlalți participanți la spectacol.

Ridicarea în picioare, cutreierarea sălii sau părăsirea acesteia înainte de terminarea spectacolului sunt unanim considerate drept atitudini lipsite de respect care pot duce la interzicerea accesului în sala de spectacol.

Filarmonica de Stat Oradea vă dorește o seară de neuitat!

Audiție plăcută!

În program:

Jacques Offenbach - Uvertura operetei *Orfeu în Infern*
Camille Saint-Saëns - Concertul Nr. 2 pentru pian și orchestră

***

Aram Khachaturian - *Adagio* din baletul *Spartacus*
Aram Khachaturian - *Suita Masquerade*

Muzica a existat din timpuri străvechi și a avut mereu rolul de a transforma sunetul în artă, dăruindu-i diferite forme, îmbogățindu-l cu ritm, nuanțe, culori și desigur, o înălțime bine-stabilită. Prin muzică, orice sunet prinde viață și astfel nu se transformă doar într-un element artistic frumos, ci chiar devine simțire. Însă, pentru a fi creată muzica, sunt necesare mai multe sunete, iar îmbinarea lor armonioasă dă naștere la capodopere care pătrund în suflet.

Muzica datează din vremuri atât de îndepărtate, încât nici nu se poate cunoaște exact momentul și spațiul de unde au apărut primele cântece sau primele îmbinări de sunete. Însă cu siguranță, fiecare epocă și fiecare popor și-a creat niște *arhetipuri sonore*, pe care a putut construi mai departe arta sunetelor, în funcție de propriile preferințe sau necesități. Ajungând la o formă dezvoltată a muzicii, care a prins contur abia în jurul secolului XIV și în secolele ce au urmat, compozitorii au început să se inspire din diferite surse: fie din cântările bisericești, fie din muzica tradițională sau din partiturile predecesorilor săi. Prin urmare, și compozitorii au avut arhetipuri de la care a pornit parcursul lor componistic și poate chiar lucrările lor au devenit la rândul lor *arhetipuri în sunet* pentru generațiile ce au urmat.

În muzica franceză, unul dintre cei mai prolifici compozitori din secolul al XIX-lea a fost Camille Saint-Saëns. Fiind născut în 9 octombrie 1835, toamna aceasta se împlinesc 190 de ani de la nașterea sa. Filarmonica de Stat Oradea îl va celebra prin concertul *Arhetipuri în sunet*,

care va avea loc joi, 25 octombrie, ora 19.00 la sala de concerte „Enescu - Bartók”. Nu întâmplător, concertul va fi dirijat de Constantine Orbelian, având-o ca solistă pe pianista Bella Schütz. Orbelian este un dirijor american, cu origini în Armenia și Rusia, evidențiind în seara aceasta printre altele, două dintre cele mai reușite lucrări din creația compozitorului armean Aram Khachaturian. Așadar, în introducerea concertului, publicul meloman va avea ocazia să asculte Uvertura operetei *Orfeu în Infern*, de Jacques Offenbach. În continuare, Camille Saint-Saëns va fi sărbătorit prin *Concertul nr. 2 pentru pian și orchestră*. În cele ce urmează, frumusețea aparte a muzicii armene va putea fi descoperită prin *Adagio* din baletul *Spartacus* și prin *Suita Masquerade*, ambele fiind compoziții semnate de Aram Khachaturian.

Opera comică „Orfeu în Infern” de Jacques Offenbach, este scrisă pe un libret de Hector Crémieux și Ludovic Halévy. Premiera primei variante a lucrării a avut loc la 21 octombrie 1858 și a fost clasată drept „operă-bufon” în două acte, iar varianta următoare, mai extinsă și revizuită, cu premiera în 7 februarie 1874 s-a numit „operă-feerie” în 4 acte. Ambele premiere au avut loc la Paris. Lucrarea este un pamflet al legendei antice „Orfeu și Eurydice”. Cunoscuta uvertură care se interpretează frecvent nu a fost scrisă de Offenbach, ci de către muzicianul austriac Carl Binder, cu ocazia premierei de la Viena din 1860. Uvertura scrisă de Offenbach în 1858 este de fapt o scurtă introducere orchestrală, iar cea din 1874 este puțin mai extinsă.

Caracterul comic al operei provine din satirizarea zeilor. În versiunea lui Offenbach, Orfeu nu este fiul lui Apollo, ci este un simplu profesor de vioară. În loc să sufere după soția sa, Eurydice, el este chiar bucuros când Pluto o răpește și o duce în lumea subterană. Însă, opinia publică îl constrânge pe Orfeu să încerce să o salveze pe Eurydice. Subiectul operei a fost considerat o satiră voalată la adresa curții și guvernului împăratului francez Napoleon al III-lea. Cu toate acestea, opera nu a fost interzisă, ci chiar a continuat să câștige apreciere în rândul melomanilor. Ba mai mult de atât, a fost titlul care l-a salvat pe Offenbach din situația financiară dificilă în care se afla și a devenit una dintre cele mai cunoscute lucrări din creația sa.

Orfeu în Infern continuă să fie pus în scenă și astăzi pe scenele din toată lumea, iar unul dintre momentele din operă a fost preluat de către faimoasele cabarete pariziene *Moulin Rouge* și *Folies Bergère* încă din secolul al XIX-lea: este vorba de *Galopul infernal*, care a devenit melodia emblematică a dansului *can-can*.

În perioada 1855-1858 Offenbach a prezentat numeroase opere într-un singur act la Paris. Însă, o lege care circula în lumea teatrului la vremea respectivă, permitea compozitorilor să scrie piese în care să joace maxim patru cântăreți. Cu această lege în vigoare, operele mari nu puteau să existe. Din fericire, această restricție a dispărut în anul 1858, iar Offenbach a început să se gândească la opere mai lungi, în două acte. Cu doi ani în urmă, compozitorul îi spusese amicului său Hector Crémieux, că el însuși a jurat că își va lua revanșa împotriva plictiselii pe care a suferit-o urmărind opere în care eroii din mitologie și zeei de pe Olimp erau idolatrizați. Offenbach s-a ținut de cuvând, iar Crémieux și Halévy i-au schițat un libret care să susțină revanșa.

Concertul nr. 2 pentru pian și orchestră în sol minor, op. 22 a fost compus de către Camille Saint-Saëns în anul 1868 și este, probabil, cea mai cunoscută lucrare pianistică a sa. Solistul premierei din 13 mai 1868 a fost însuși compozitorul, iar la pupitrul dirijoral s-a aflat Anton Rubinstein. Saint-Saëns a scris concertul în doar trei săptămâni și nu a avut prea mult timp la dispoziție să îl și studieze pentru premieră și în consecință, reacțiile critice nu au fost tocmai pozitive. Schimbările capricioase de stil, l-au făcut pe pianistul și compozitorul polonez Zygmunt Stojowski, să afirme că lucrarea „începe cu Bach și se încheie cu Offenbach”. Însă cu timpul, concertul a devenit din ce în ce mai apreciat de către critica de specialitate și de către public, devenind o lucrare reprezentativă din creația compozitorului francez.

Compoziția lui Saint-Saëns, și în special partea a doua, l-a influențat profund pe Gabriel Pierné în scrierea *Concertului pentru pian în do minor*, din anul 1887. În aceeași lucrare se pot observa și influențele lui Chopin, și mai ales a piesei *Scherzo nr. 4*. În afară de Pierné, și Bizet a fost impresionat de concertul lui Saint-Saëns, scriind o transcripție doar pentru pian solo. În plus, *Concertul nr. 2* se regăsește și în cadrul filmului *Nocturne*, din anul

2020.

Lucrarea urmează forma tradițională alcătuită din trei mișcări, însă permite o libertate destul de mare în ceea ce privește indicațiile de tempo. În mod normal, prima parte este una rapidă, iar cea de-a doua lentă, însă aici prima parte este lentă și cea de-a doua are un caracter scherzo, rezultând într-o formă care seamănă cu o simfonie tipică în patru părți, dar fără prima parte. Această formă se regăsește și în *Sonata Lunii* de Beethoven.

Cele trei părți ale concertului sunt:

Andante

Allegro

Presto

Andante sostenuto este scrisă în sol minor și are o formă de sonată. Concertul începe cu un solo de pian, care interpretează o lungă improvizație în stilul fanteziilor de Bach. După intrarea orchestrei, prima temă cu caracter melancolic, continuă să fie auzită la pian. Saint-Saëns a preluat această temă din piesa abandonată de studentul său, Gabriel Fauré: *Tantum ergo motet*. Apare scurt și cea de-a doua temă, urmată apoi de o secțiune mediană care este din ce în ce mai vie. Tema principală este reluată în fortissimo, iar solistul redă o cadență lungă ad libitum. În coda se reiterează motivul bachian din introducere.

Allegro scherzando în Mi bemol major și formă de sonată, este cea de-a doua mișcare. Partea solistică este marcato cu termenul *leggieramente (în mod lejer)*, iar cele două teme sunt vesele. Personalitatea energică și delicată a acestei mișcări reprezintă întocmai caracterul umoristic din creația lui Saint-Saëns, care se observă cel mai bine în *Le Carnaval des Animaux* (*Carnavalul animalelor*).

Partea concluzivă a concertului este reprezentată de *Presto* în sol minor și formă de sonată. La fel ca și în mișcarea precedentă, tempo-ul este unul rapid. De data aceasta însă, forma presupune o viteză și mai mare, cu un ritm înflăcărat. Orchestra și solistul se întrec într-un tempo alert, crescând tot mai mult în intensitate și finalizând concertul într-un

vârtej de arpegii în sol minor.

Spartacus este un balet compus de Aram Khachaturian, care redă faptele eroului Spartacus, liderul revoltei sclavilor împotriva romanilor, mișcare cunoscută și ca „Al treilea război servil”. Însă, acțiunea din balet nu urmează întru-totul scrierile istorice, ci presupune o mai mare libertate a faptelor eroice.

Khachaturian a compus baletul în anul 1954 și a primit Premiul Lenin în același an pentru compoziția reușită. A fost pus în scenă pentru prima dată la Leningrad în 27 decembrie 1956, sub coregrafia lui Leonid Yakobson, concepută pentru Teatrul de Operă și Balet Kirov, prescurtat Teatrul Mariinsky. Titlul lui Khachaturian a devenit parte importantă din repertoriul teatrului, fiind pus în scenă cu succes pentru o perioadă lungă de timp. Versiunea coregrafică a lui Yakobson a fost prezentată și la Teatrul Bolșoi din Moscova în anul 1962, devenind totodată una dintre lucrările prezentate de către teatrul rus în turneul din același an, de la New York. La Teatrul Bolșoi au fost puse în scenă mai multe versiuni: în 1958 sub coregrafia lui Igor Moiseyev, în 1962 cea menționată deja, însă abia versiunea din 1968 a lui Yury Grigorovich s-a bucurat de un real succes.

Spartacus este una dintre cele mai cunoscute lucrări ale lui Khachaturian și continuă să facă parte și astăzi din repertoriul Teatrului Bolșoi și al altor teatre din Rusia și din fosta Uniune Sovietică. Baletul este alcătuit din patru suite, iar cel mai cunoscut moment, *Adagio of Spartacus and Phrygia*, reprezintă primul moment din suita a doua. Acesta a fost redat în numeroase filme, emisiuni TV, sau prelucrat în diferite melodii ale unor artiști internaționali. A apărut ca și temă principală de dragoste în filmul *Mayerling* din 1968, apoi în *The Hudsucker Proxy* (1994), *Ice Age: The Meltdown* (2006), *IF* (2024), dar și *Caligula* (1979), unde a fost prezentat într-o versiune disco cu versuri scrise de artista Lydia, lansat ulterior ca piesă din cadrul coloanei sonore. *Adagio* a fost și tema din deschiderea emisiunii britanice *The Onedin Line* (1971-1980), și a fost redată în diferite reclame ale companiei *Philips* în Australia, la finele anilor 1970.

În repertoriul muzicii ușoare, *Adagio of Spartacus and Phrygia* a inspirat trupa de rock *Caifanes* din Mexic, care l-a folosit în cadrul melodiei lor *Antes de que nos olviden* (*Înainte să fim uitați*), de pe albumul lor *EL*

Diablito. Adagio a jucat un rol important și în lumea sportului: Ucraineana Anna Bessonova și-a prezentat momentul de gimnastică ritmică la Olimpiada de la Atena din 2004 pe *Adagio*, și a câștigat medalia de bronz. De asemenea, Michelle Kwan a ales aceeași piesă pentru momentul de patinaj artistic cu care a câștigat Campionatul național de patinaj artistic din Statele Unite în anul 2005. *Oksana Domnina* și *Maxim Shabalin* au câștigat Campionatul mondial de patinaj artistic din anul 2009 cu același fond muzical din baletul *Spartacus*. Tot în domeniul artei pe gheață, Ashley Wagner a câștigat Campionatul național de patinaj artistic din Statele Unite în anul 2015 cu *Adagio*.

Masquerade a fost scrisă în 1941 de către Aram Khachaturian ca și muzică incidentală pentru piesa de teatru a lui Mihail Lermontov, cu același nume. Compozitorul a împărțit suita în cinci mișcări în 1944 și ulterior a devenit cunoscută mai ales pentru *Vals*, prima parte din suită, considerată una dintre cele mai delicate și mai populare piese scrise de Khachaturian, devenind aproape la fel de cunoscută ca și *Sabre Dance* din baletul *Gayane*.

Khachaturian a primit sarcina de a scrie muzica pentru producția de *Masquerade*, pusă în scenă de către regizorul Ruben Simonov. Chiar tema faimosului vals a fost cea care i-a dat cele mai mari bătăi de cap compozitorului. Fostul său profesor, Nikolai Myaskovsky, s-a oferit să îl ajute pe Khachaturian, punându-i la dispoziție o colecție de romane și valsuri din vremea lui Lermontov (prima jumătate a secolului XIX). Khachaturian a recunoscut că „dacă nu ar fi fost căutarea intensă” a stilului potrivit și a inspirației melodice, nu ar fi descoperit a doua temă a valsului său, care a acționat „ca o legătură magică (...) Restul valsului mi-a venit ușor, fără niciun efort.” Compozitorul a dedicat valsul actriței Alla Kazanskaya, care a jucat rolul Ninei în piesa lui Lermontov.

Masquerade a avut premiera în 21 iunie 1941 la Teatrul Vakhtangov din Moscova, în regia lui Andrei Tutyshkin, avându-i în rolurile titulare pe Iosif Tolchanov (Arbenin) și Alla Kazanskaya (Nina). În ziua următoare, Germania a invadat Uniunea Sovietică, iar producția a fost întreruptă. După doar o luna, bombele armatei germane au distrus complet Teatrul Vakhtangov, curmând viața multor actori și a personalului instituției. Însă,

Valsul din *Masquerade*, alături de *Concertul de vioară* a lui Khachaturian și mai multe fragmente din baletul *Gayane*, au fost redade frecvent la radio în timpul celui de-al Doilea Război Mondial.

Suita simfonică cu cele cinci mișcări extrase de Khachaturian în 1944 este alcătuită din:

Vals

Nocturnă

Mazurka

Romanță

Galop

În general, criticii de specialitate au apreciat suita lui Khachaturian. Astfel, Alexander Demchenko a descris-o ca „un clasic rus absolut”, iar Maya Pritsker a considerat că este „cea mai bună partitură de muzică incidentală și de film” scrisă de Khachaturian. La jumătatea secolului XX, partitura a ajuns și în Statele Unite, unde s-au făcut numeroase înregistrări pe baza ei. Și peste ocean a fost văzută mai mult ca o lucrare rusească, decât una de origine armeană. Melancolia și melodicitatea din suită sunt caracteristice muzicii rusești și doar *Galopul* amintește de specificul armean temperamental.

Dirijorul Constantine Orbelian a fost nominalizat de patru ori la premiile Grammy, iar în anul 2021 a devenit Director Muzical și Dirijor Principal al New York City Opera. Timp de peste 30 de ani a fost una dintre personalitățile lumii muzicale din Rusia și Europa de Est. Este fondatorul Festivalului Internațional de Muzică al Palatelor din Sankt-Petersburg și Dirijorul Principal al Orchestrei Simfonice din Kaunas, Lituania. În 2016 a devenit Manager General și Director Artistic al Operei de Stat Academice din Yerevan, Armenia și timp de patru ani a pus în scenă atât titluri cunoscute de operă, cât și lucrări mai puțin cunoscute, așa cum este opera *Poliuto* de Gaetano Donizetti. De asemenea, a adus-o pentru prima dată pe Renée Fleming în Armenia, pentru a susține un recital. În 2018, a condus Compania de Balet din Armenia pe faimoasa scenă a Teatrului Bolșoi din Moscova, pentru a prezenta baletul *Gayane* a lui Khachaturian.

A dirijat concerte în Canada, America Centrală și de Sud, precum și în Statele Unite la *Lincoln Center*, *Carnegie Hall* și altele. De asemenea, Orbelian s-a aflat la pupitrul dirijoral în diferite transmisiuni live ale unor concerte susținute în Piața Roșie din Moscova, alături de artiști extraordinari, precum Dmitri Hvorostovsky și Anna Netrebko. Dirijorul a înregistrat pentru *Deutsche Grammophon*, *Philips*, *Warner Classics* și *Finlandia*.

CONSTANTINE ORBELIAN s-a născut în San Francisco, părinții săi având origini în Rusia și Armenia. Și-a făcut debutul în calitate de pianist la vârsta de doar 11 ani, alături de Orchestra Simfonică din San Francisco. A absolvit *The Juilliard School*, și a urmat apoi o carieră strălucită de pianist, susținând concerte cu orchestrele principale din Statele Unite ale Americii, Marea Britanie, Europa și Rusia.

Un eveniment revoluționar în lumea muzicală a fost numirea lui Orbelian în calitate de Director Muzical al Orchestrei Camerale din Moscova, în anul 1991, devenind astfel primul director muzical american aflat la conducerea acestui ansamblu. Dirijorul a susținut neobosit schimbul cultural americano-rusesc pe parcursul întregii sale cariere prin turneele și concertele pe care le-a susținut. Ca recunoaștere pentru eforturile sale, a fost distins cu titlul *Artist onorific al Rusiei* în anul 2004, devenind primul om care primește această distincție, fără să aibă cetățenie rusă.

În mai 2010 Orbelian a dirijat Concertul Ceremonial din deschiderea Olimpiadei Culturale de la Sochi, pregătind astfel terenul pentru Jocurile Olimpice de Iarnă din 2014. Orbelian continuă să-și folosească renumele artistic în scopul promovării bunelor relații internaționale. El și orchestrele sale au participat, de asemenea, la programe de îmbogățire culturală pentru tineri, atât în Rusia, cât și în Statele Unite.

BELLA SCHÜTZ este membră a Academiei de Muzică *Philippe Jaroussky* din Franța și câștigătoare a unor competiții internaționale de prestigiu, precum *Lyon Internation Piano Competition* și *Piano Campus*. De asemenea, a participat la festivaluri de renume, așa cum sunt *Nohant Festival Chopin*, *Festival Jeunes Talents*, Festivalul Fundației *Mozarteum* din Salzburg, *Festival d'Auvers-sur-Oise*, *Festival Baroque de Pontoise*, *International Chigiana Festival* și *Automne Musical de Taverny*. Cariera ei s-a desfășurat până acum preponderent în Franța și Austria, dar a susținut concerte și în Italia, Germania, Polonia, Anglia, Spania, Olanda sau Japonia, în calitate de solistă sau în recitaluri ca membră a ansamblului *Trio Callas*. Pianista Bella Schütz este susținută de Fundația *Safran* și este invitată permanent la postul de radio *France Musique*. Primul ei album solo va fi lansat de către casa de discuri franceză *Evidence* în anul 2025.

Pianista Bella Schütz este foarte implicată și în repertoriul cameral. Alături de violoncelistul braziliano-japonez Lucas Garcia Muramoto și violonistul portughez Miguel Rocha, formează *Trio Callas*. Ansamblul cameral a luat ființă în anul 2021 la Salzburg și a fost apreciat mai ales la Competiția FNAPEC de la Paris și la Competiția de Muzică Camerală de la Łódź. În prezent se află sub îndrumarea violonistului Cibrán Sierra Vasquez de la Universitatea *Mozarteum* din Salzburg. Baza ansamblului este în Austria, însă *Trio Callas* susține recitaluri peste tot în Europa, dar și în Japonia, Canada, Statele Unite ale Americii, Brazilia, Argentina și Uruguay.

Bella Schütz s-a născut în anul 2002 și a început să studieze pianul cu profesoara Branka Balevic. La vârsta de 15 ani a absolvit Conservatorul Regional din Paris, unde a studiat timp de doi ani cu pianistul și teoreticianul Yves Henry. Diploma de licență a obținut-o la Universitatea *Mozarteum* din Salzburg, unde a beneficiat de îndrumarea profesorului Jacques Rouvier. În prezent este masterandă la Universitatea de Arte din Berlin, la clasa profesorului Björn Lehmann și la Universitatea de Muzică și Artele Spectacolului din Viena, la clasa profesorului Jan Jiracek von Arnim.

D&C ORADEA

SERVICII AUTO COMPLETE

**Totul pentru Mașina ta,
Într-un Singur Loc!**

- ✓ **Vânzări Auto** – Mașini noi precum și autoturisme rulate, atent verificate!
- ✓ **Dosare Daună** – Te ajutăm rapid și fără bătăi de cap cu toate formalitățile!
- ✓ **Închirieri Auto** – Ai nevoie de o mașină? Noi avem soluția perfectă pentru tine!
- ✓ **Service Autorizat** – Întreținere și reparații profesionale pentru siguranța ta!

Fă următorul pas!

D&C ORADEA

Oradea, Bihor
Calea Clujului 287-289

contact@dc-oradea.ro
www.dcvw.ro

0259 47 88 47

Das WeltAuto.
Certified Pre-Owned

FLEXIRENT

RENT A CAR

Powerd by **D&C ORADEA**

ÎNCHIRIERI AUTO

FĂRĂ COMPROMISURI

ÎNCEARCĂ FLEXIRENT AZI!

WWW.FLEXIRENT.RO

TE URCI ȘI PLECI. SUNĂ ACUM!
+40 728 881 072

MAȘINI NOI, PREȚURI IMBATABILE!

AI NEVOIE DE O SOLUȚIE AUTO PE TERMEN LUNG? ÎNCEARCĂ MAȘINA CU ABONAMENT

2025 | **02.10**
ora 19:00

Sala de concerte *Enescu - Bartók*

8+
vârsta minimă

TURNEUL NAȚIONAL

CLASIC, JAZZ, FOLCLOR

Ediția a 3-a august-octombrie 2025

**UN ARTIST
UN PIAN ȘI
UN ȚAMBAL**

**Cătălin
Răducanu**
pian, țambal

În program:

CLASIC - pian

Modest Musorgski - Tablouri dintr-o expoziție

JAZZ - pian

Bronisław Kaper - On Green Dolphin Street

Jimmy Van Heusen - It Could Happen to You

JAZZ - pian

Cătălin Răducanu - Fantezie românească

FOLCLOR - țambal

Toni Iordache - Balada haiducească

Geamarele lui Haidim

Picături de untdelemn

www.ArtistPianTambal.ro

PARTENERI INSTITUȚIONALI

Consiliul Județean Bihor

Primăria
Municipiului
Oradea

Episcopia Română
Unită cu Roma,
Greco-Catolică,
de Oradea

Episcopia
Romano - Catolică
de Oradea Mare

PARTENERI ȘI SPONSORI

Mobility partner:

Hospitality partner:

Bösendorfer

STIHL

CONNECT GROUP
INTEGRATED SUBCONTRACTORS

DEXTRA

PARTENERI MEDIA

Filarmonica de Stat Oradea, Strada Moscovei 5, Oradea 410001, Tel.: 0359 427 345

www.filarmonicaoradea.ro

www.facebook.com/filarmonicaoradea

<https://www.instagram.com/filarmonicaoradea>